

РЕШЕНИЕ

№ 29811

гр. София, 27.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 09.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **5080** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 208, ал. 2 вр. чл. 197 вр. чл. 121 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ФОРТУНА ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 2, ап. 4 представлявано от управителя С. Г., депозирана от процесуалния представител - адв. В. С., САК срещу Решение № ПИ–130 от 15.04.2026 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) – С., с което е оставена без уважение като неоснователна, жалба на дружеството, вх. № Ж-22-528 от 08.04.2026 г. срещу Отказ изх. № 55-22-6935 от 02.04.2026 г. за отмяна на наложена, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, с Постановление изх. № С250022-023-0000397 от 12.02.2025 г. предварителна обезпечителна мярка – запор върху налични и постъпващи суми по сметка в Първа инвестиционна банка за сумата от 242 924,00 лева, издаден от главен публичен изпълнител в Дирекция «Събиране» при ТД на НАП – С..

В жалбата се твърди, че поради настъпили нови обстоятелства – продължителност на ревизионното производство извън законоустановения срок, отпаднала обезпечителна нужда и явна несъразмерност на прилаганата обезпечителна мярка, следва да се отменят като незаконосъобразни решението на директора на ТД на НАП – С. и отказът на публичния изпълнител да отмени наложената, по реда на чл. 121 от ДОПК, обезпечителна мярка. Поставен е акцент върху липсата на реална обезпечителна нужда и несъразмерност на прилаганата повече от година мярка. Сочи се, че при предходно проведено ревизионно производство на същото правно основание са били наложени обезпечителни мерки, въпреки че не са установени допълнителни задължения на дружеството. Твърди се, че обезпечителната мярка блокира оперативната дейност

на търговеца до степен несъвместима с нормативно установената цел на предварителното обезпечение, защото ограничава възможностите за разпореждане с всички оборотни средства. Застъпено е становище, че уваженото от съда искане за продължаване на обезпечителните мерки, на основание чл. 121, ал. 5 от ДОПК, е пряко обвързано с предвидената в чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК максимална продължителност на ревизионното производство и не дерогира компетентността на публичния изпълнител по чл. 208 от ДОПК. С позоваване и на съдебна практика на Административен съд – София – град е мотивирана теза, че процесуално недопустимото бездействие на ревизиращия орган е довело до прекомерна продължителност на ревизионното производство, поради което публичният изпълнител е следвало да извърши служебно проверка за съразмерност на обезпечителната мярка с нормативно защитения публичен интерес. С тези аргументи е обосновано искането за отмяна на решението на директора на ТД на НАП – С. и потвърденият с него Отказ на публичния изпълнител да отмени обезпечителната мярка, наложена по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК с Постановление изх. № С250022-023-0000397 от 12.02.2025 г. От съда се иска да разпреди незабавно вдигане на запора върху банковата сметка на „ФОРТУНА ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД в Първа инвестиционна банка.

В писмено Становище, депозирано от пълномощника на директора на ТД на НАП – С. - главен юрисконсулт Г. К. (л. 67) е мотивирано искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Поставен е акцент върху липсата на доказателства, установяващи предвидените основания за отмяна на прилаганата обезпечителна мярка по чл. 208, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК.

В съдебното заседание процесуалният представител на „ФОРТУНА ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД – адв. В. С. поддържа искането в жалбата и аргументите, с които е обосновано. Ангажира като доказателство връчен Ревизионен доклад № Р-22221725000340-092-001 от 02.06.2026 г. с резултати от ревизионното производство. Претендира направените разноски, за които представя доказателства и списък по чл. 80 от ГПК (л. 125 – л. 126).

Процесуалният представител на ответната страна поддържа аргументите, с които е оспорена жалбата в съдебното заседание. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното производство.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, въз основа на приложените по делото доказателства и становищата на страните, прие за установено от фактическа и правна страна:

Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. е сезирана на 07.02.2025г. с Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на предварителни обезпечителни мерки № Р-22221725000340-039-001 (л. 54 – л. 58) от ръководителя на ревизионния екип, на който със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221725000340-020-001 от 23.01.2025 г. е възложено ревизионното производство на „ФОРТУНА ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. В обхвата на ревизията са включени задължения за корпоративен данък за петгодишен период - от 01.01.2019 г. до 31.12.2023 г. и за данък върху добавената стойност за данъчни периоди също за петгодишен период - от 01.12.2019 г. до 30.09.2021 г. и от 01.01.2022 г. до 31.12.2024 г. Искането е мотивирано с извършен анализ на информация от масивите на НАП и Имотния регистър на Агенцията по вписванията, въз основа на който е посочено, че - през 2021 г. „ФОРТУНА ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД е продала в отклонение от данъчното облагане по чл. 16, ал. 1 от ЗКПО на занижена цена, придобит през 2018 г. недвижим имот в [населено място] извор, [община], област С. 3., което предпоставя назначаване на експертиза за

определяне на пазарната цена на имота

- в дневниците за покупки на „ФОРТУНА ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД за данъчни периоди м. юни 2023 г. – м. ноември 2024 г. са включени фактури издадени от „МАРИКОН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ОРБИ“ ООД, ЕИК[ЕИК], „ЕНВИВО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „СОЛФЮЧЪР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „СТАРТ – АВ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] на обща стойност 135 450 лева, по които неправомерно е ползван данъчен кредит в размер на 27 090 лева в нарушение на чл. 69, ал. 1 от ЗДДС - доставените стоки и услуги не са ползвани за целите на извършени облагаеми доставки от ревизираното дружество

- липса на отчетени приходи свързани с направените разходи в размер на 135 450 лева за доставка на стоки и услуги от „МАРИКОН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ОРБИ“ ООД, ЕИК[ЕИК], „ЕНВИВО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „СОЛФЮЧЪР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „СТАРТ – АВ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], които няма да бъдат признати за данъчни цели поради нарушение на Счетоводен стандарт 18 „Приходи“ и ще доведат до увеличаване на счетоводния финансов резултат за 2023 г. и 2024 г., и определяне на допълнителен корпоративен данък в размер на 13 545 лева,

- неправомерно ползван в периода 01.08.2020 г. – 31.10.2020 г. данъчен кредит в размер на 73 366,66 лева за извършени СМР, доставка и монтаж на материали, техническо и хладилно оборудване за обект - Цех за преработка на плодове и зеленчуци в [населено място] извор, [община] поради не префактуриране при продажбата на имота на направени подобрения в нарушение на изискванията на чл. 69, ал. 1 от ЗДДС

- увеличаване на счетоводния финансов резултат за 2019 г. с 286 633,34 лв. и за 2020 г. – с 80 000 лева - осчетоводени разходи в размер на 366 833,34 лева, за извършени подобрения в Цех за преработка на плодове и зеленчуци, които няма да се признаят за данъчни цели.

Въз основа на тези факти, ревизиращият екип е посочил в Искането за налагане на обезпечителната мярка, че ще бъде затруднено събирането на подлежащите на установяване данъчни задължения на „ФОРТУНА ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД. Направена е съпоставка с данните за имущественото състояние на данъчно задължения субект – липса на недвижими имоти и превозни средства, невнесени изискуеми задължения към 04.02.2025 г. в размер на 17 706,28 лева за по-голямата част от които – в размер на 16 950,87 лв. - е образувано изпълнително дело № [ЕИК]/2024 г.

С Постановление изх. № С250022-023-0000397 от 12.02.2025 г. (л. 51 – л. 53) главен публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. е приел, че Искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, следва да бъде уважено. Позовал се е както на данните в искането на ръководителя на ревизиращия екип, така и на данни от Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел, според които „ФОРТУНА ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД не притежава дялове и/или акции в други търговски дружества. Въз основа на информацията за три активни банкови сметки на ревизираното дружество – две разплащателни в лева в Първа инвестиционна банка и една депозитна в лева в Уникредит Булбанк публичният изпълнител е посочил, че е целесъобразно, в съответствие с изискванията на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, да се наложи запор само на една от разплащателните сметки в Първа инвестиционна банка, по която се очаква да постъпят суми след приключване на административно производство по възстановяване на данъчен кредит. Обезпечителната мярка е наложена до предполагаемия размер на данъчните задължения с предстоящо установяване в ревизионното производство – 242 924,00 лева.

Към административната преписка е приложен заверен препис на влязло в сила на 29.05.2025 г. Определение № 18361 по адм. дело 5423/2025 г. по описа на Административен съд – София – град, Трето отделение, 73 състав (л. 46 – л. 47), с което на основание чл. 121, ал. 5 от ДОПК, е

продължен срока на прилагане на обезпечителната мярка до приключване на ревизионното производство с издаване на ревизионен акт или до неговото прекратяване.

На 31.03.2026 г. от представляващия „ФОРТУНА ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД – управителя С. Г. (л. 48 – л. 50) е депозирано писмено искане до публичния изпълнител при ТД на НАП – С. за отмяна на наложената обезпечителна мярка, обосновано с настъпили нови обстоятелства – отпаднала обезпечителна нужда, продължителност на ревизионното производство извън присъщата и явна несъразмерност на прилаганото ограничение.

На 02.04.2026 г. главен публичен изпълнител от Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. е отказал да отмени наложената, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, обезпечителна мярка (л. 42 – л. 44). Приел е, че не са представени доказателства за нито едно от предвидените основания за отмяна в чл. 208 от ДОПК и няма отправено мотивирано искане в този смисъл от ревизиращия екип. Позовал се е на определението на съда по искането за продължаване срока на прилагане на обезпечителната мярка. Посочил е нормативно предвидените възможности за замяна на обезпечителната мярка с друго равностойно обезпечение, както и възможността за получаване на разрешение за извършване на неотложни плащания, на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК.

С обжалваното в настоящото производство Решение № ПВ – 130 от 15.04.2026 г. на директора на ТД на НАП – С. е оставена без уважение жалбата на „ФОРТУНА ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД, заведена с вх. № Ж-22-528 от 08.04.2026 г. по регистъра на ТД на НАП – С., срещу Отказа на главния публичен изпълнител изх. № 55-22-6935 от 02.04.2026 г. да отмени наложената предварителна обезпечителна мярка.

В мотивите на административния акт е прието, че Отказът е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК, главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., в кръга на нормативно установените му правомощия, при спазване изискванията за форма. Посочено е, че не е налице нито една от предвидените предпоставки в чл. 208, ал. 2 от ДОПК, поради което няма основание за уважаване на искането в жалбата.

В представеното в съдебното заседание от процесуалния представител на дружеството жалбоподател, копие на Ревизионен доклад № Р-22221725000340-092-001 от 02.06.2026 г. (л. 71 – л. 124) са отразени констатациите от извършената ревизия и предложенията за установените размери на данъчните задължения за включените периоди в ревизионното производство и начислените лихви за просрочие към 02.06.2026 г.

Описаните релевантни за правния спор факти позволяват да се направят следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима – подадена е в предвидения в чл. 197, ал. 2 от ДОПК - 7 дневен срок (Решението е връчено на 21.04.2026 г. - л. 37, а жалбата е заведена в ТД на НАП – С. с вх. № Ж-22-528#3 на 27.04.2026 г. - л. 5), от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, с правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество – жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Обжалваният Отказ изх. № 55-22-6935 от 02.04.2026 г. за отмяна на наложената предварителна обезпечителна мярка е издаден от компетентен орган по чл. 208, ал. 1 от ДОПК, в кръга на нормативно установените му правомощия по чл. 12, ал. 4 вр. чл. 167 от ДОПК. Валидно и допустимо е и решението на директора на ТД на НАП – С. - постановено е от по -горестоящия административен орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК – директор на съответната, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК, териториална дирекция на НАП, при спазени изисквания за форма и съдържание.

Искането за отмяна на обжалвания отказ и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП – С. е обосновано с ново настъпили обстоятелства след налагане на обезпечителната мярка – твърди се отпаднала обезпечителна нужда, незаконосъобразно прекомерно продължило ревизионно производство и непропорционалност на прилаганата обезпечителна мярка с целта на

закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 208, ал. 1 от ДОПК отмяната на обезпечението се извършва служебно от публичния изпълнител или по искане на длъжника - след погасяване на публичното задължение, и в хипотезите на чл. 225, ал. 1, т. 2 и т. 5. При съществена несъразмерност с публичното вземане е предвидена служебна отмяна от публичния изпълнител на наложените обезпечителни мерки. В правомощията на решаващия орган, осъществяващ административния контрол, а и на съда не е включена отмяната на наложени обезпечителни мерки при съществена несъразмерност с публичното вземане.

В настоящия казус, обезпечителната мярка е наложена, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК като предварителна, в хода на всеящо ревизионно производство и има за цел да гарантира последващото събиране на подлежащите на установяване публични вземания като предотврати възможността на ревизираното лице да извършва действия на разпореждане със секвестрируемо имущество до приключване на ревизионното производство. Предварителният характер на обезпечението е обвързан с ограничението, предвидено в разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК – да не води до сериозно възпрепятстване и спиране на търговската дейност на ревизираното лице.

В искането, с което е бил сезиран публичният изпълнител от ръководителя на ревизиращия екип на 07.02.2025 г. са описани подробно установените въз основа на данните от информационните масиви на НАП, Агенция по вписванията и Търговския регистър фактически основания, с които е обоснован вероятният размер на подлежащите на установяване данъчни задължения и необходимостта от прилагане на предварителни обезпечителни мерки.

Неоснователни са възраженията в жалбата за отпаднала обезпечителна нужда. Законодателят е обвързал налагането на предварителни обезпечителни мерки единствено с наличието на риск за събиране на бъдещо публично вземане. В този смисъл, обезпечителната нужда ще е налице при наличие на данни за обективна възможност да се осуети или затрудни събирането на публични задължения, а не при установена вероятност от възникване на задължение. Необходимостта от обезпечаване изпълнението на конкретно публично вземане е налице винаги когато съществува опасност публичният изпълнител да не открие в деня на изпълнението секвестрируеми вещи и права на длъжника, които са годни и достатъчни, за да удовлетворят публичния взискател. Налагането на предварителни обезпечителни мерки е въпрос на оперативна самостоятелност на публичния изпълнител. За да уважи или да откаже да уважи направено искане от орган по приходите за налагане на предварителни обезпечителни мерки, публичният изпълнител дължи преценка на конкретно установените данни за задълженото лице - дали и без прилагане на обезпечителни мерки събирането на задължения ще бъде възможно или може да се затрудни значително, включително до степен на невъзможност да бъдат събрани.

В настоящия казус от публичния изпълнител са отчетени както данните за наличните активи на „ФОРТУНА ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД, така и особено големия размер на задълженията подлежащи на установяване в ревизионното производство, посочен в мотивираното искане на ръководителя на ревизията, а и фактът на всеящо изпълнително производство за принудително събиране на непогасени доброволно публични вземания. При определяне на вида на обезпечителната мярка е спазено изискването на чл. 121, ал. 3 от ДОПК – наложен е заповест на налични и постъпващи суми само на една от двете установени активни разплащателни сметки на дружеството. Не са предприети действия от публичния изпълнител в хода на всеящото ревизионно производство за налагане на обезпечителни мерки върху други активи на ревизираното дружество, включително и върху наличните и постъпващи суми по депозитната сметка в Уникредит Булбанк. В този смисъл, неоснователни и неподкрепени с доказателства са

твърденията в жалбата за фактическо безсрочно блокиране на всички оборотни средства на дружеството.

Наложената и прилагана обезпечителна мярка е съответна на предполагаемия размер на подлежащите на установяване публични задължения и не противоречи на целта на закона, доколкото не засяга прекомерно възможностите на дружеството жалбоподател да осъществява търговската си дейност, противно на твърденията в жалбата. Макар и твърде продължително във времето, прилаганата повече от 16 месеца обезпечителна мярка е ограничила единствено възможностите на „ФОРТУНА ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД да се разпорежда с налични и постъпващи суми по една от активните си разплащателни сметки, което не се е отразило на правото по чл. 229 от ДОПК при необходимост да сезира публичния изпълнител, а и на възможността да предложи замяна, по реда на чл. 199, ал. 1 от ДОПК, с друго по вид равностойно обезпечение, в какъвто смисъл са изложените аргументи в мотивите на обжалваният Отказ и решението на директора на ТД на НАП – С..

Представеният в съдебното заседание Ревизионен доклад № Р-22221725000340-092-001 от 02.06.2026 г., в който са отразени констатациите от ревизията и предложенията за установените размери на данъчните задължения за корпоративен данък и данък добавена стойност, макар и да не е завършващ производството акт по чл. 118 – чл. 120 от ДОПК, според настоящия съдебен състав, е новонастъпил факт, който следва да бъде отчетен в настоящото производство, съгласно чл. 142, ал. 2 от АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК доколкото променя съществуващото правно положение – изменя съществено фактите въз основа на които е взето решението по заявеното, по реда на чл. 208, ал. 1 от ДОПК, искане за отмяна на прилаганата обезпечителна мярка във висящото ревизионно производство на „ФОРТУНА ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД.

Липсата на констатации в Ревизионния доклад, а и на доказателства, потвърждаващи първоначалния анализ на данните от информационните масиви относно предполагаемият особено голям размер на данъчните задължения - 242 924 лева и установените при ревизията основания за корекция на декларираните задължения по ЗКПО за два от ревизираните 5 данъчни периода (2022 г. и 2023 г.) при значително по - нисък размер на допълнително установените задължения – 12 401,19 лева главници и лихви към 02.06.2026 г. в размер на 4 531,80 лева, а и на отказаното данъчно предимство по ЗДДС – 16 229,24 лева, с начислени лихви към 02.06.2026 г. в размер на 10 800 лева, и непотвърдени данни за неправомерно ползван данъчен кредит по посочените в Искането за налагане на обезпечителни мерки доставки на стоки и услуги, предпоставят задължителната, съгласно изискванията на чл. 208, ал. 1, изр. второ от ДОПК, служебна проверка от публичния изпълнител за съразмерност на прилаганата обезпечителна мярка.

Предвид изложеното, отчитайки новонастъпилият факт – издаването и връчването на Ревизионен доклад с резултатите от ревизията на „ФОРТУНА ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД, както и липсата на доказателства за наличие на основанията по чл. 208, ал. 1, изр. първо и ал. 3 от ДОПК за отмяна на наложената и прилагана, на основание чл. 121 от ДОПК обезпечителна мярка, съдът счита, че обжалваният отказ и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП – С. следва да бъдат отменени, а преписката – върната на компетентния орган – публичният изпълнител при ТД на НАП – С., на основание чл. 173, ал. 2, предл. трето от АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, със задължителни указания да упражни изключителното си правомощие по чл. 208, ал. 1, изр. второ от ДОПК - да извърши преценка за съразмерност на установените в ревизионното производство данъчни задължения и прилаганата обезпечителна мярка, включително и за необходимостта от продължаващото ѝ прилагане до приключване на ревизионното производство.

При този изход на спора, основателно е своевременно направеното искане на процесуалния

представител на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски за държавна такса – 25,56 евро с левова равностойност 50,00 лева и адвокатско възнаграждение. По делото е представен Договор за правна защита и съдействие от 26.04.2026 г. (л. 126) с отразено договорено и платено в брой при подписването му адвокатско възнаграждение в размер на 2 000 евро. Основателно е направеното от пълномощника на ответната страна възражение за прекомерност. Настоящият казус не се отличава с фактическа и правна сложност. Проведено е едно съдебно заседание с участието на процесуалните представители на страните. Безспорно производството е с материален интерес, определяем по размер спрямо наложеното обезпечение. Същевременно разпоредбата на чл. 10, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатската работа предвижда минимален размер от 600 лева на адвокатското възнаграждение при обжалване на действия на съдебен изпълнител, каквото по своята същност е и настоящото производство. При съобразяване на приетото в решение на СЕС от 25.01.2024 г. по дело С-438/2022 г., че Наредба № 1/2004 г. нарушава забраната по чл. 101, ал. 4 от ДФЕС за ограничаване на конкуренцията, и отчитане на критериите за определяне на адвокатското възнаграждение по чл. 36, ал. 3 от Закона за адвокатурата, съгласно чл. 161, ал. 2 от ДОПК, настоящият съдебен състав счита, че на жалбоподателя следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1 000 евро.

Мотивиран от изложеното, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № ПИ-130 от 15.04.2026 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалба вх. № Ж-22-528 от 08.04.2026 г. по описа на ТД на НАП – С., подадена от „ФОРТУНА ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 2, ап. 4, представлявано от управителя С. Г., срещу Отказ за отмяна на наложена обезпечителна мярка, изх. № 55-22-6935 от 02.04.2026 г., издаден от главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С..

ОТМЕНЯ Отказ на главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С., изх. № 55-22-6935 от 02.04.2026 г. за отмяна, на основание чл. 208, ал. 1 от ДОПК, на наложена с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С250022-023-0000397 от 12.02.2025 г. обезпечителна мярка на „ФОРТУНА ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – запор върху налични и постъпващи суми по разплащателна сметка в Първа инвестиционна банка за сумата 242 924 лева.

ВРЪЩА на основание чл. 173, ал. 2 от АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК вр. чл. 208, ал. 1, изр. второ от ДОПК административната преписка на главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. за ново произнасяне по направеното искане в молбата на „ФОРТУНА ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] от 31.03.2026 г. при съобразяване на дадените задължителни указания в мотивите на настоящото решение относно приложението на материалния закон.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С. да заплати на „ФОРТУНА ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 2, ап. 4, представлявано от управителя С. Г. сумата от 1 025,56 (хиляда двадесет и пет евро и петдесет и шест евроцента) евро с левова равностойност 2 005,82 лева – разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 208, ал. 2 вр. чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

СЪДИЯ :